

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 24.

CLEVELAND, O., THURSDAY MORNING, JANUARY 29th, 1931.

LETO XXXIII—VOL. XXXIII

Ker je bil šerif zaposlen, je šel kaznenec sam v državne zapore

Columbus, Ohio, 28. januarja. "Well, tu me imate!" je zaklical Thomas Collins iz Lawrence okruga, ko je potrkal na ogromna jetniška vrata v Columbusu. Stražnik ga je pa začudeno pogledal in vprašal, kaj želi. "Kaj želim?" pravi Collins. "V ječo bi šel rad." Nakar reče stražnik: "Vi ne morete v ječo!" — "No, ta je pa lepa!" reče Collins. "Jaz moram na vsak način v ječo, ker je sodnija tako odredila." Nato stražnik: "Če je sodnija tako odredila, potem morate imeti s seboj papirje, predno vas spravimo v zapore." "Papirje?" pravi Collins, "i, seveda jih imam." In potegnil je iz žepa uradni papir, na katerem se naznanja razsodba sodnije. Papirje je pregledal ravnatelj zaporov in jih pronajdel v redu. "Mislil, da so pravi!" reče ravnatelj. "Sure, da so!" odvrne Collins. "Glejte, jaz sem bil obsojen v mestu Ironton, Ohio, radi požiga od dveh do 20 let zapora. Šerif je bil zelo zaposlen in ni imel časa me pripeljati sem, pa sem mu rekel, naj ga nič ne skrbi, bom pa sam šel. Vraga, nisem mislil, da je tako težko priti v zapore." No, Collinsu so ustregli, in težka jetniška vrata so se zaprla za njim.

Dvanajsti radio program Slovenskega radio kluba bo v nedeljo, 1. februarja, bolj instrumentalne vsebine. Program se bo skladal kot sledi:

1. Slovenski radio orkester — polka.
 2. Mr. in Mrs. John Knific, igranje na gitaro.
 3. Slovenski radio orkester — valček.
 4. Dr. Wm. J. Lausche — piano solo.
 5. Slovenski radio orkester — polka.
 6. Mr. in Mrs. Knific, igranje na gitaro.
 7. Slovenski radio orkester — moderna skladba iz "Slepca."
 8. Eddie Simončič-Simms, harmonika.
 9. Slovenski radio orkester — valček.
 10. Mr. in Mrs. John Knific, igranje na gitaro.
 11. Slovenski radio orkester — polka.
 12. Violina in klarinet, Mr. Walter in Mr. Charles Lausche, zbirka domačih pesmic.
 13. Slovenski radio orkester — polka.
 14. Slovenski radio orkester — valček.
- Program se začne razpošiljati točno ob 5. uri popoldne, v nedeljo, 1. februarja, potem radio postaja WJAY, in traja eno uro. Kot vidite iz programa, je narejen čisto primerno, v predpustni dobi smo, in je na programu ni dovolj polk in valčkov, da se bo lahko pošteno naplesali. Le pripravite se!

Ropari in ovce

V sredo, 28. januarja, je znani policijski kapitan McMasters izsledil na Metta Ave., neko sitno slovensko ženo, ki ima tri male otročice in bolnega moža. Da se je mogla vsaj za silo preživeti, ker živa ne more v zemljo, je imela nekoliko opravičitev z neko tekočino. V imenu postave si je McMaster vzel pogum, da aretira ženo kot nedolžno ovčico, dočim roparji nemoteno vršijo svoj posel. Ko pa je ženo pripeljal na sodnijo, mu je moralo gotovo postati vroče pri srcu, kajti pripeljal je sitno nazaj, odkoder jo je vzel. Da, kaj ima policija vse čas, dočim veliki grešniki skoro nemoteno vršijo svoj posel!

Nove uradnice

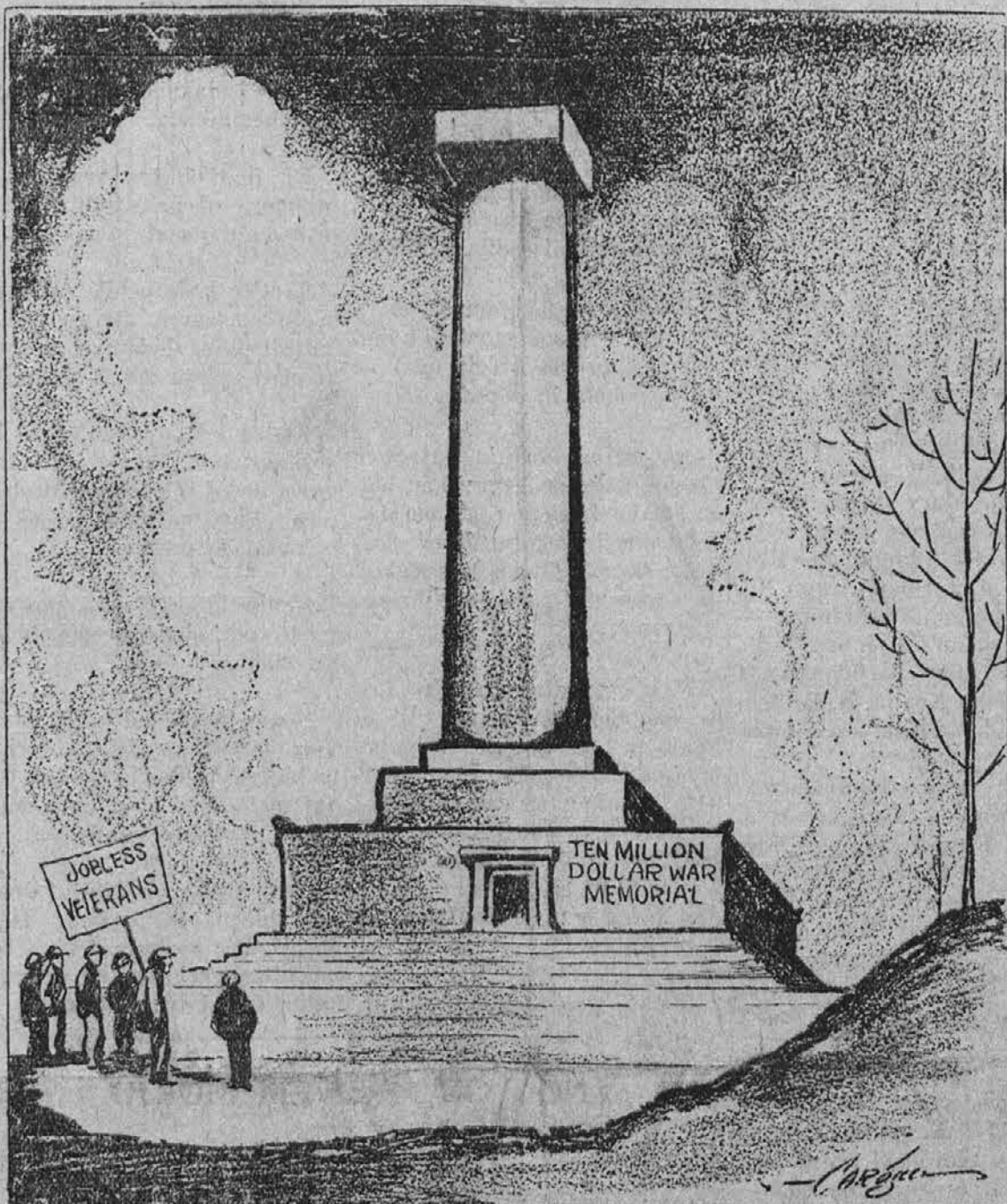
Na zadnji letni seji ženskega odseka S. D. Z. Zveze so bile izvoljene sledeče uradnice za leto 1931: predsednica Frances Skubic, tajnica Rose Hayny, blagajničarka Mary Hrvat, Gertrude Bokal, zapisničarka. Nadzorni odbor: Mary Izanc, Mary Grosel. Seje se vršijo vsak tretji tork v mesecu.

Prosimo naslov

Mr. Jože Cvelbar iz Milwaukee, Wis., nas se enkrat prosi, da dobi naslov svojega brata John Cvelbarja, ki biva nekje v Clevelandu. Prosimo, da se nam dopišlje naslov.

Klub društev Slov. N. Doma priredi 17. februarja maske-radni večer.

Ne spomenikov, pač pa kruha je danes treba

Švedski zrakoplovec Lundborg, ki je rešil Laha Nobile, je bil ubit

Stockholm, 28. januarja. Danes je bil tu ubit znameniti češki zrakoplovec, Elner Lundborg, ki je v polarnih krajih svoje dni rešil življenje laškemu generalu Nobile, katerega zrakoplov Italija se je razbil. Lundborg je preskušal neki nov zrakoplov za švedsko vlado, ko je zrakoplov padel na tla in bil uničen. Pokopal je Lundborga pod seboj. Slednji je dobil take poškodbe, da je par ur pozneje umrl. Kapitan Lundborg je bil eden najboljših poznanih svetovnih zrakoplovcov. Služil je pod štirimi zastavami, toda njegovo najbolj junaško delo je bila rešitev laškega zrakoplovne ekspedicije pod vodstvom generala Nobile. Lundborg je z največjo spretnostjo vodil svoj zrakoplov, in posrečilo se mu je pri hudem vetru in na ledenih tleh pristati z zrakoplovom, vzeti Italijana na krov, nakar se je srečno vrnil na Švedsko.

Pečlarski klub

Omenjeni klub priredi banket in ples in zaeno letno sejo, v soboto, 31. januarja ob 8. uri zvečer v S. N. Domu, v spodnji dvorani, novo poslopje. Dobrodošli vsi samski obojega spola, ker imate priliko seznaniti se. Zabelebo pa tudi za poročene dovolj. Ste prav vljudno vabljeni.

V bolnico

V tork se je podala Mrs. Frances Grill, 705 E. 155th St. v Nottingham bolnico. Podvreči se bo morala operaciji. Prijatelje so prošene, da jo obiščejo.

Za Rdeči Križ

V Clevelandu se je doslej nabralo \$63,708 za Ameriški Rdeči Križ v podporo onim, ki so trpeli radi suše.

Velik prepir po radiu med mokrini in suhimi radi Wickersham poročila

Potom WJAY radio postaje v Clevelandu se je sinoči vršila velika debata radi Wickersham poročila. Philip Mather, znani milijonar in blagajnik "Crusaders" organizacije v Clevelandu, je napadal poročilo in prohibicijo, dočim jo je dr. Charles Thwing, bivši predsednik univerze, zagovarjal. Mather je deloma dejal: "Kdor bere Wickersham poročilo, ta pride do zaključka, da je mnenje večine komisarjev, naj se da prohibiciji še nekaj časa za preskušnjo. Toda očitno je, da niti dva člana preiskovalne komisije nimata enakega mnenja glede prohibicije. Temu vzrok je, ker sedanja Volstead postava nikakor ni izraz ljudske volje. Sploh nobena postava glede prohibicije ne bo nikdar odgovarjala zahtevam naroda. Natančna poročila, ki jih je dobila Crusaders organizacija, kažejo, da danes samo 6 držav skuša usiljevati prohibicijo, štiri pa le deloma, vse ostale države se pa sploh ne zmenijo za Volstead postavo, in osem držav je prohibicijsko postavo celo odpravilo."

Mladinska sodnija

Načrt za gradnjo nove mladinske sodnije v Clevelandu so sedaj gotovi. Poslopje bo veljalo \$1,500,000, kar so ljudje dovolili pri zadnjih volitvah. Zemljišče bo veljalo \$260,000, poslopje samo \$1,100,000, \$50,000 notranja oprema.

Srebrna poroka

Zadnjo soboto sta praznovala Mr. in Mrs. Frances Globočnik, 426 E. 160th St. srebrno poroko. Prav iskrene čestitke obema!

Klub društev Slov. N. Doma priredi 17. februarja maske-radni večer.

Pazite se pred tatovi! Zadnje čase so na delu v naši naselbini

V tork večer so obiskovali uzmoviči našo naselbino. Tako so se splazili v spalnico Mr. in Mrs. Joe Jemc, 6410 Varian ave., kjer so odnesli hišni gospodinjini \$50.00, gospodarju pa \$15.00 in uro z verižico. Tatovi so delali tako previdno, da jih niso nič čutili. V hišo so prišli skozi okno. — Ravno isti večer je pa poskusil svojo srečo neki uzmovič v Grdina Shoppe na St. Clair Ave. Ubil je v ozadju okno in se splazil v prodajalno. Slučajno je prišel doli po stopnicah Mr. Matt Grdina, ki je slišal ropot in zaklical, nakar je vlomilec zbežal. Kolikor so ugotovili, je odnesel samo nekaj nogovic in svilenih robecev, drugih stvari pa, ki jih je že imel nakopičene da jih odnese, pa ni imel časa odnesti. Rojaki, zapirajte, ponoči vrata in okna!

Obisk

V sredo popoldne nas je obiskal v našem uradu Rev. A. Bombach, novi župnik fare sv. Kristine v Euclidu. G. župnik je poln navdušenja za intenzivno delo na novem mestu.

Dobro blago

Kdor hoče jesti fine suhe in sveže mesene klobase, krvave, jetrne in druge, naj se zgasi pri Matiji Križman, St. Clair Ave., in 61. cesti.

Darovi

Za Slovensko Mladinsko Šolo S. N. Doma sta darovala Carniola Tent št. 1288 T. M., \$25.00 in društvo Slovan št. 3 SDZ pa \$5.00. Iskrena hvala za velikušno darove.

Klub društev Slov. N. Doma priredi 17. februarja maske-radni večer.

Kongresman v Indiani je bil aretiran, ker se je dal podkupiti

Evansville, Ind., 28. januarja. Harry E. Rowbottom, kongresman iz prvega distrikta v državi Indiana, republikanec, se je dancs podal zveznemu maršalu, senatorja države New Jersey, ki ga je aretiral, nakar je bil prepeljen pred komisarja in pod \$10,000 varščine izpuščen na svobodo. Kongresman Rowbottom je bil odličan član Ku Klux organizacije. Kongresmanu se je držal pismo, naslovljeno na Aarona in Walker Ayerja, nakar je bil neki njun sorodnik imenovan za poštarja v Rock-varovalniške listine. Pravega portu. Poštni oddelek vlade je 5. januarja naznanil, da je bil prisiljen odpustiti pet poštarjev v prvem kongresnem distriktu v Indiani, ker so prišli do svojih služb potom podkupnine. Takoj ko je prišlo to oznanilo v javnost, je kongresman Rowbottom zginil, toda se je včeraj sam podal zveznim oblastem. Rowbottom je star 40 let, in je bil jako poznan v politiki države Indiana v dnevih, ko je Ku Klux Klan imel največjo moč v državi, dokler ni prišlo do grafta in raznih drugih zločinov, katerih posledica je bila, da je dobil dosmrtni zapor glavav Ku Klux Klana, neki Stephenson. Rowbottom je bil trikrat izvoljen v kongres iz Indiane, lansko leto pa je bil poražen po demokratu.

Jersey City, N. J., 28. januarja. Jutri bodo položili k večnemu počitku Edward Irving Edwardsa, bivšega guvernerja in senatorja, ki si je pognal krog \$10,000 varščine izpuščen na svobodo. Dva prijatelja, ki sta ga hotela obiskati, sta ga nato šla mrtvega v postelji. V rokah je držal revolver. V sobi so dočitali, da je prejel \$750.00 od Aarona in Walker Ayerja, njegovo hčer, v katerem sporu, kje lahko dobiti njegove zaimevanje za poštarja v Rock-varovalniške listine. Pravega vzroka za samomor se natančno ne ve, toda prijatelji pravijo, da je bil bivšega guvernerja in senatorja zadnje čase usoda zelo hudo obiskala. Lahko je zrl nazaj na sijajno kariero, katero je imel za seboj kot guverner in senator, in kot velik sovražnik prohibicije je prišel tudi v povčeraj sam podal zveznim oblastem kot predsedniški kandidat. Njegovo finančno stališče je bilo in je bilo jako poznano, ko je bankrotiral New Jersey Security Company, katere predsednik je bil, in ko je bil L. Weinberger, eden glavnih delničarjev zaprt radi sleparije. To mu je omajalo telo in omračilo duh. Malo pred samomorom je še preskrbel za svojo papigo sveže vode in hrane.

Laški poslanik protestira v Washingtonu

Washington, 28. januarja. Laški poslanik Nobile Giacomo di Martini se je pritožil pri državnem oddelku v tem mestu radi nekega govora generala Smedley Butlerja, v katerem govoru je general Butler baje napadel Mussolinija. General Butler je baje v Philadelphiji govoril, da je Mussolini kot "stekel pes" in bi rad na vsak način imel vojno. Nadalje je general Butler povedal, da mu je pripovedoval neki prijatelj, ki se je mudil 14 dni v Italiji in se je nekeč vozil z Mussolinijem, da je avtomobil slednjega dirjal 70 milj na uro, in pri tem pobil nekega otroka. Toda Mussolini ni dal ustaviti avtomobila, pač pa zapovedal voziti naprej, rekoč: "Kaj je eno življenje, če se gre za državne posle?"

Valentin Dobravec

V sredo jutraj je preminul eden zelo dobro poznanih rojakov v Clevelandu. Valentin Dobravec, star 41 let. Poznan je bil kot dober družabnik in izvrsten pevec. V Clevelandu je bival 17 let. Doma je bil iz Sred. Gornjov, Gorenjsko. Tu zapušča žalujočo soprogo in eno hčerko, v Chicagu pa sestro, in dve sestri v stari domovini. Bil je član društva Maccabees, Slov. Sokola in društva Novi Dom št. 7 S. D. Z. Pogreb rankega se vrši v soboto jutraj iz hiše žalosti na 6023 Bonna Ave., pod vodstvom Fr. Zakrajšek. Naj bo blagumu ohranjen blag spomin med nami!

Je še razprodaja

Mr. Anton Anžlovar nam naznanja, da se še vrši razprodaja ženskih in deklinskih suken in oblek, katere dobite v resnici po tako nizkih cenah, da se izplača kupiti.

V bolnico

Mrs. Terezija Jakšič, 1045 E. 67th St., se je morala podati v Mt. Sinai bolnico, kjer se bo morala podvreči operaciji. Želimo rojakinji, da se čimprej zdrava vrne domov.

Ta družina je dobila zastonj dobro kosilo

Philadelphia, Pa., 28. januarja. Skozl okno stanovanja Walter Eckman, v Danville, Pa., se je danes zjutraj zaletel lep fazan. Pri tem si je zlomil vrat in poginil na velikem krožniku na peči.

Novi direktorji

Na seji delničarjev S. N. Doma na 80. cesti so bili izvoljeni novi direktorji Doma in sicer: Jos. Lekan, predsednik, Andrej Slak, podpredsednik, Florian Cesar, tajnik, Frank Kužnik, blagajnik, Louis Supan, zapisnikar, Louis Ferfolja, Joseph Plut in Joseph Kosak, nadzorniki, in ostali direktorji so: Louis Simončič, Rudolf Novak, Mike Vrček, Louis Gliha, John Rogel, Frank Sever, Math Zupancič, Joseph Vrček. Cenjenemu občinstvu se naznanja, da se oddaja velika dvorana s kuhinjo vred za razne poroke, društvene veselice in razna zborovanja po primerno nizkih cenah. Mesečne seje direktorjev in društvenih zastopnikov se vrše vsak drugi tork v mesecu ob 7.30 zvečer.

Kadar je porotnik bolan

Porotniška služba ni nič kaj prijetna, zlasti če slučaj, o katerem se obravnava, ni zanimiv. Tako je mislil tudi porotnik Britton, ki sedi te dni na sodnji sodnika Baer. Včeraj popoldne, ko se je obravnava že pričela, Brittona ni bilo nikjer. Sodnik je dal iskati, in res so ga našli v tretjem nadstropju precej natrkanega. Najprvo je sodnik Baer porotnika pošteno očtel, nakar ga je obsodil na 30 dni zapora.

Policija je kriva

Komisija, ki je preiskovala vzroke streljanja od strani detektiva McNeely, ko je slednji ustrelil Joseph Fortinija, misleč, da je slednji razpiti ropar Filkowski. Direktor javne varnosti se ni hotel tozadevno izjaviti. Albanski kralj Zogu se je prišel na Dunaj zdraviti.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628.

JAMES DEBEVEO and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

No. 24. Thu., Jan. 29th, 1931.

Nekaj o deportaciji

Brezdomno sedanja gospodarska kriza provzročuje mnogo bede radi nezaposlenosti tudi med inozemci, zlasti med onimi, ki so prišli v Združene Države razmeroma pred kratkim časom. Ne le da jim je težko dobiti delo, kajti navadno ameriškim državljanom je dana prednost s strani mnogih delodajalcev, marveč se je tudi zgodilo, da so bili mnogi odpušteni od dela, tako da bi mogli ameriški državljani priti na njihovo mesto.

In kar je za njih še težje, je okolščina, da se mnogi izmed teh inozemcev bojijo prositi za pomoč s strani dobrotelčnih ustanov, javnih ali privatnih. Slišali so, da se izpostavljajo nevarnosti deportacije, češ da so postali "javno breme" (public charge). Njihova bojazen ni popolnoma neupravičena, dasi morda ne ravno toliko, kolikor si oni predstavljajo.

Po zakonu je vsak inozemec, ki tekom petih let po zadnjem prihodu v Združene Države, prosi in dobiva dobrotelno podpora, izpostavljen nevarnosti deportacije. Sprejemanje pomoči in pomoči s strani privatnih socialnih ustanov ali privatnih bolnišnic samo na sebi ne izpostavlja nevarnosti deportacije, dasi so se tuptam zgodili slučajji, ko je radi kakih korakov s strani teh privatnih ustanov tudi prišlo do deportacije.

Ako je sploh mogoče, naj inozemci, ki niso še pet let v Združenih Državah ne sprejemajo podpore ali od pomoči od strani kake javne dobrotelne ustanove ali pa od bolnišnice ali zavoda, ki je popolnoma ali deloma vzdrževan od javnih skladov (t. j. od federalne, državne, okrajne ali občinske uprave), kajti v takem slučaju oni postanejo "public charge". Ako se stvar preiskuje in se pokaže, da so postali "public charge" iz razlogov, glede katerih ni mogoče dokazati, da so nastali po vstopu v Združene Države, utegnejo biti deportirani. Obenem, ako se tedaj pokaže, da so oni taki ljudje, ki ob vstopu sploh ne bi smeli biti pripuščeni, ki deportacija precej gotovo stvar. Izmed ljudi, ki ne smejo biti pripuščeni, so oni, ki utegnejo pasti na breme javnega dobrotelstva (likely to become a public charge). Ta pojem je seveda jako elastičen in megljen, ali ravno radi tega tiči v njem še večja nevarnost, ker daje prosto polje priseljeniški oblasti. Seveda je mogoče, da ta nedoločni pojem se utegne vporabljal proti inozemcem, ki radi sedanje nezaposlenosti, so prisiljeni zaprositi za podporo, ali ni verjetno. Ako se to zgodi v kakih slučajjih, bodo razum nezaposlenosti igrali vlogo tudi drugi razlogi, zlasti kake telesne ali duševne hiše, ki utegnejo priti na dan tekom preiskav započete vsled tega, ker je bil kdo naznanjen da je dobil podporo. Zdi se brezmišlno, da bi prenočevanje par noči v občinski prenočevalnici ali sprejemanje prostega kosila moglo spraviti človeka v nevarnost deportacije. Na drugi strani, ni dvoma, da inozemec, ki ni tukaj še pet let, mora biti jako previden.

Priporoča se, da tujerodne skupine same — njihove organizacije, jednote, cerkve in društva za sedanje odpo- moč — bi, kolikor mogoče, same skrbale za one rojake, ki še niso pet let v tej deželi.

V glavnem gre za to, naj vsak inozemec, ki je prišel zadnjič v Združene Države pred manj kot pet let, bodi previden v sprejemanju podpore iz javnih skladov. Nevarnost ni toliko v tem, ker je kdo sprejel javno podporo, marveč ker preiskava utegne dovesti na dan kak drug razlog deportacije. Kajti vsak inozemec se lahko deportira tekom petih let iz istih razlogov, radi katerih sploh ne bi mogel biti pripuščeni. Privatna podpora ne prihaja v poštev. Ako je kedaj — jako redko — prišlo do deportacije kakšnega človeka, ki je bil brezplačno v privatni bolnišnici, je bilo zato, ker ga je ta ustanova naznanila in ker je preiskava prinesla na dan kak drug razlog za deportacijo.

Kar se tiče petletne dobe, treba imeti vedno v mislih, da zakon vedno govori o zadnjem prihodu. Če je bil inozemec tukaj mnogo let, pa je šel v inozemstvo tudi za en dan, se stvar računa od zadnjega prihoda.

Kakor rečeno, ni verjetno, da bo sedanja kriza provzročala mnogo več deportacij iz razloga javne podpore, ali v vsakem slučaju, je priporočati, da prizadeti inozemci bodo jo previdni.

IMENA DAROVALCEV ZA BRIZGALNO V ŽUŽEMBERKU

Nabiralec John Miller ... dy Mazovič. Skupaj \$24.50.
Po \$2.00 so darovali: John Košiček, Frank Kmet, Anton Bek. — Po \$1.00: Nick Spilč, Joe Koren, Ivana Kramaršič, družina Povše, Jernej Knaus, Mary Turk, John Pugnč, Anton Gliha, Frank Vidmar, Fred Jazbec, Joe Zgajnar st., Joe Zgajnar ml., Jakob Mencin, Joe Sada in Ivana Janežič. — Po 75c: Frank Fabjan. — Po 50 centov: Joe Fabjan, Frank Gornik, Joe Drenšek, Frances Jerman, Max Hobine. Po 25 centov: Anton Jare, Frank Terček, Frances Krašovec, Steve Cogonič in An-

Julija Legan. Skupaj \$14.25.

Nabiralka Mary Vucetič, 16412 Arcade Ave.

Anton Grdina \$3.50. Ferdi-
nand Nahtigal 3.00. Mary Ue-
tič, \$2.25. John Jamsček \$2.00.
Po \$1.50: John Kastelic, Frank
Waland. — Po \$1.00: Joe Mer-
var, Anton Kuhelj, Alois Jerše,
Ignac Milner, John Germ, Mr.
Dankin, Anton Owen, N. Vid-
mar, N. N. Ahlin, J. Kristofele,
John Pekol, John Kern, Mary
Miklič, Roman Maver, Joe Ze-
le, Krist Mandel, Mary Kuhelj,
Frank Straus, Anton Učar, R.
Posch, Mary Sternad, Fr. Tom-
šič, M. Drenšek, K. Novinc, Ma-
ry Kovačič, Mike Anžlin, Frank
Pucelj, J. Koncilja, M. Jert,
Alojzija Trenton, Josefine Peč-
jak, Victor Kline, Mary Dolšak,
Mary Belaj. — Po 50 centov:
Frank Kener, Anton Maver, Ma-
ry Maren, F. Bek, Mary Furlan,
J. Ferlin, Ana Lekan, Mary Sad-
ja, Frank Černe, Anton Černi-
goj, F. Kumelj, Mary Zdolsak,
Frank Malnar. — J. Kramar 25
centov. Skupaj \$55.00.

Nabiralka Terezija Jakšič

Po \$2.00: Mike Nachtigall, Jo-
seph Pečjak. — \$1.50: Louis
Zupančič. — Po \$1.00: John
Jakšič, Ana Butala, Ana Ku-
heli, Karolina Smrekar, Ana
Perko, Frank Vidmar, Math
Štrumbelj, Mary Noda, Anton
Mervar, Ana Pleše, Frances Ho-
čev, Frank Adamič, Joe Hro-
vat, Mrs. J. Zorman, Anton No-
vak, J. Pintar, Mr. Štamfel. —
Frank Mramor 75 centov. — Po
50 centov: Mary Pečjak, Angela
Pečjak, John Komin, B. B. Leu-
stig, Anton Novak. — Skupaj
\$25.75.

Po 50 centov: John Gornik,
Mrs. Slapnik, Louis Merhar, J.
Blatnik, Frank Černe, Frank
Legan, Louis Radina, Anton Zu-
pančič, Apolonija Glavič, Hen-
ry Zalokar, Mary Mišmaš, Jo-
seph Jerše. — Po 25 centov: Jo-
seph Grdina, John Smrekar, J.
Kremzar, Ana Boldan, Frank
Suhadolnik. \$7.25, prej \$25.75,
skupaj \$33.00.

Nabiralec Joe Slogar, 1149 E. 63. St.

Društvo Slovenski Sokol \$10.
John in Katarina Ubič \$6. —
Po \$5.00: Rok Šprajc, An-
ton Grdina, John Gruden, Fr.
Jakšič \$3.80. — Po \$2.00: John
Speh, Frank Jerič, Paulina Lek-
še, Mr. in Mrs. Salomon, Louis
in Jennie Roje. — Po \$1.00:
Angela Dežman, John Ponikvar,
Math Križman, Andrej Slogar,
Julija Slogar, Fany Smole, Fa-
ny Hočev, James Podboj, Jan-
ko Rogelj, Ana Klančar, John
Petrič, Frank Pintar, Mary Ma-
kol, Joe Koželj, Frank Belaj, J.
Hrovat, Ana Bole, Frank Fab-
jan, Anton Jančigar, M. Straus,
John Hrovat, John Koncilja, Joe
Legan, Frank Longar, Angela
Legan, Joe Vidmar, Kristina
Mohorič, Anton Pifolt, Fred
Gorenčič, Josephine Kramaršič,
Joe Hrovat, Matija Debeljak,
Frances Orazem, Fr. Zalokar,
Frances Ubič, Jos. Koželj, An-
ton Malenšek. Jakob Požun 75
centov. — Po 50 centov: L. Zu-
pančič, Joe Košmerl, Chas. Kar-
linger, Joe Somrak, Joe Hrstar,
Anton Kutnar, Frank Kutnar,
John Walland, Julia Nolan, J.
Plut, Frank Koščak, Pavel Se-
ver, Anton Tomšič, John Ahlin.
— Po 25 centov: Louis Somrak,
Frank Berkopec, Joe Hrovat.
Društvo Žužemberk \$25.00. —
Skupaj \$111.70.

Nabiralec Frank Koren

Felix Zurec \$2.00. Po \$1.00:
Mike Marešič, John Mišmaš, J.
Hočev, Andrej Jančigar, Av-
gust Wolk, Ana Zaviršek, Rosi
Gorenčič, John Fortuna, Adams
Bucher, Mike Buckovici, John J.
Zajc, Joseph Lipovec, Frank
Štrumbelj, Joseph Tekavčič, J.
Klaus, Dorothy Jakšič, Frank
Pirc, Ignac Longar, Fr. Koren.
Po 50 centov: Louis Medved, F.
Smole, Anton Svet, Anton Vi-
dervool, Anton Anžlov, Frank
Butala, Anton Loušin, August
Kolander, Frank Debeljak, Va-
lentin Vidmar, Rudolf Kastelic,
Frank Poje, John Hribar, Joe
Sneider 25 centov. — Skupaj
\$27.75. Skupna vsota \$270.00.
Omenjena vsota je bila posla-

na na županstvo v Žužemberk.

Lepa hvala vsem darovalcem,
posebno marljivim nabiral-
cem, kajti dandanes nabirati ni
lahka stvar. Kdor izmed roj-
akov pa še ni nič daroval ali ga
nabiralci morda niso obiskali, ta
še vedno lahko to stori s tem, da
svoj dar prinese ali pošlje na

spodaj označeni naslov.

Torej še enkrat, lepa hvala
vsem, posebno rojakom v Maple
Heights, ker so sami od sebe za-
čeli nabirati in nabrano vsoto
oddali na pristojnem mestu.

Za društvo žužemberk,

John Ubič,

1426 E. 55th St.

Za naše gospodinje

Par kapljic limone na riž, ko
se kuha, pa se ne bo sprijel in
bolj belo barvo bo dobil.

Riž, ješprenček, fižol itd se
rad prismoji in vsa jed je uni-
čena. Namaži dno lonca z ma-
ščobo, pa se ti ni bati, da bi se
kaj takega pripetilo, četudi ma-
lo dalj časa postojijo pri sosedih.

Ako kuhaš ubito jajce, dodeni
vodi malo žlico kisa in vsebina
jajca se ne bo izcedila iz lupine.

Pred uporabo namaži novo
emajlirano posodo znotraj z ma-
slom, pa prevlaka (glazura) ne
bo razpokala in odpadla.

Ako se pri šivanju s strojem
ubodeš, tako da krvaviš in bla-
go, ki ga imaš v roki, onesa-
žiš, namaži preko madežev vla-
nega škroba (šterke), počakaj,
da se posuši, nato pa s krtačo
odstraniš.

Naše gospodinje navadno jaj-
ca "stepejo" z vilicami ali pa
imajo za to pripravno mehanič-
no orodje. Zelo hitro in enostav-
no se doseže namen na ta način:
Vzemi čist in suh kozarec, ubij
vanj jajce, pokrij z belim papir-
jem, nato pa hitro tresi v rokah.
Ako dodas še malo sladkorja, bo
še prej gotovo.

Jajca se preizkušajo glede nji-
S. Wegen:

NOČ OB MRTVEM MORJU

Dolgo pot sem imel za seboj;
prepotoval sem Jordansko ra-
van, bil v Tiberiji, videl Galile-
sko morje, spal v Kapernaumu.
Kako lepa so tam zelena jezera,
kako krasne cvetoče mimoze v
svoji zlati lepoti. Toda tu ob
Mrtvem morju je bilo vse ne-
usmiljeno sežgano, in celo mor-
je samo, na katerega bregovih
sva sedela ob taborskem ognju,
je ležalo, vklebeno v neskončno
pečevje, kakor gnijoč mrlji v
puščavi.

Ni bilo slišati šuma valov, vo-
da ni udarjala ob bregove, no-
ben galeb ni letal nad mrtvo ga-
lino. V hladnem vodovju se ni
zganila nobena riba, niti žaba se
ni nikjer oglašila. Skorja iz
soli in zemeljske smole je pokri-
vala bregove in povzročala, da
je bil vtis še brezupnejši. Že
podnevi, ko sva šla ob obali, sva
se čudila, da ni bilo nikjer no-
bene sledi življenja. Samo kra-
gulji so krožili nizko nad zemljo.
Prežali so na kače in jih spret-
no lovili s svojimi bledormenimi
kremplji.

Moj vodnik Saad, napol gol,
šibak Arabec iz Galileje, mi je
pripovedoval stara izročila in
pravljice, potem je pa zopet za-
pel nekaj otožnih, hrepeneče-
koprnečih napevov, ki so mi bili
tudi in katerih zmisla nisem do-
umel. Čudno čustvo me je ob-
šlo; do neznanosti sem občutil
ločenost od ostalega sveta in po-
grešal celo naše lastno, šumno
življenje.

"Jutri ti bom zapel še neko
drugo pesem," je rekel Saad.
"Zdaj pa morava pogasiti ogenj
in iti spat. Luč vabi kače in čr-
ne škorpione. Te golazni je tu
vse polno, pod vsakim kame-
nom jih najdeš in njihov pik je
strupen. Sreča, če ptič kača v
prst, potem ga odrežem, potro-
sim na rano peska in stvar je
opravičena. Če pa te ptič v vrat,
potem se pa le poslovi od življe-
nja."

S peskom sva zadušila ogenj
in najine zbite kosti zleknila po
skalnatih tleh. Toda dolgo ni

hove svežosti tudi na ta način,
da jih položimo v vodo. Ako se
široki konec postavi kvišku, jaj-
ce ni sveže.

Najbolje opereš steklenico, če
naliješ vanjo mrzlega čaja ter
pustiš stati. Nato dobro pre-
tresi in izplakni in steklenica bo
popolnoma čista.

Kis je izvrstno sredstvo za
umivanje oken in tudi muhe se
ne bodo prijemale stekla.

Cveticke bodo ostale dalj časa
sveže v kozarcu, ako se vodi, v
kateri stoji, doda par drobnih
koščkov belega mila.

Kadar kuhaš meso stare ko-
koši, ali tudi kako drugo trdo
meso, dodaj v lonec par drobcev
sode. Pusti naj meso počasi vre
in meso bo mehko.

Kadar kuhaš šunko, pusti jo
v isti vodi, dokler se popolnoma
ne shladi.

Znano je, da kis oživi barve.
Vsakemu litru vode, v kateri iz-
plakuješ obleke, bluze itd., do-
daj malo žlico kisa, nato dobro
izžemi ter hitro posuši.

Nove zastore, rjuhe in drugo
belo blago, je prvič težko
oprati, ker vsebuje ajno. Na-
moči blago celo noč v topli vodi,
kateri dodaj dve pesti soli.

hotelu biti sna in zavidal sem
Arabca, ki je smrčal, da se je
razlegalo. Pogled se mi je po-
tapljal v veličastno nebo, blodil
med nešteti zvezdami, misel
in želja pa sta hiteli v šumna,
žarko rasvetljena mesta.

Tako sem slednjič nekoliko
zadremal. A ne za dolgo, kajti
nenadoma sem začutil ob licu se
plazečo golazen, sluzasto-mehko
in mrzlo. Odprl sem oči in odre-
venel od brezmejnega strahu. V
temi sem razločil obrise veli-
ke kače, ki je počasi lezla čez
moje telo. Njen rep je cele se-
kunde žgajčkal moje levo uho.
Ne da bi se ganil, sem ležal z od-
prtimi očmi, dočim je kača, zvita
in želja, legla na moje prsi.
Preživljal sem čudna čustva
studa in strahu. Zdelo se mi je,
kakor da bi se od vseh strani vi-
le proti meni brezštevne kače.
Lovil sem sapa, mrzel pot me je
oblivljal, in udje so mi kakor oka-
meneli. Kmalu, kmalu bo moje
telo v njeni oblasti in bo raz-
padlo v prah. Potem je tem
strašnim predstavam sledila
popolna onemoglost. Bal sem
se odpreti usta, da bi poklical
Saada, bal sem se premakniti
noge, bal sem se svojega lastne-
ga diha. Nehote sem se spomnil
žalostnih oči goloba, ki je v ste-
kleni gadjji ječi negibno in vdano
čakal smrti.

Polagoma je začela minevati
noč; zvezda za zvezdo je obledela
in se izgubila v vsemirju. Da
ne bi ob pogledu na kačo zarjul,
sem zaprl oči in ležal dalje v
mrzli odreenosti. Kako dol-
go sem ležal, ne vem, a ko sem
očmi odprl, je bilo že docela svet-
lo. Vame so strmele ostre, bak-
rene kačje oči. Dvignila je svo-
jo smrtonosno glavo in se zani-
mala za moje lase, s katerimi se
je poigravala jutranja sapa. Bi-
la je to ena najbolj nevarnih in
strupenih puščavskih kač, iz
družine kobre, siva, z rožnatim
trebuhom, nad meter dolga.

Nebo se je pordečilo v žarkih
vzhajajočega solca, soparica
se je dvigala iz tal, jaz sem pa

Če vrjamate, al' pa ne.

Fantje nekega lovskega kluba
so priredili imenitno zabavo, pri
kateri sta igrala harmonika in
ohajčan glavno vlogo, in strašno
so ga cehali. Drugi dan se sre-
čata dva, ki sta se udeležila te
zabave in prvi reče:

"To je bila noč! Na svojo
sramoto moram priznati, da
sem se zjutraj znašel na policijs-
ski postaji!"

"Blagor tebi!" vzklikne dru-
gi. "Pomisli, jaz sem šel pa na-
ravnost domov..."

Pri bari sta slonela dva pri-
jatelja in se pogovarjala o tem
in o onem. Pa vpraša prvi:

"Kako se pa kaj z ženo razu-
meta?"

"O, prav dobro!"

"Res?"

"Da, res, vedno sva oba vese-
la in zadovoljna. Kadar mi nam-
reč ona vrže kastrolo v glavo, je
ona vesela, kadar me pa ne za-
dene, sem pa vesel jaz."

Bil je izučen kamnosek in v
vojni je izgubil levo roko. Skr-
belo ga je, kako si bo odslužil
službo. Sila še vedno kola lo-
mi in tudi kamnosek se je pri-
vadil. Delal pa je tako: Vstopil
se je pred kamen, katerega je
mislil oklepati, stisnil dleto med
zobe ter se s kladivom tolkel po
zadnji strani glave, pa je šlo.

Obtoženec je stal pred sodni-
kom, toda ker mu niso mogli do-
kazati posebne krivde, ga je sod-
nik oprostil, rekoč: "Tako, le
poidite in glejte, da vas zadnji-
krat vidim tukaj!"

"Ali mislijo iti gospod sodnik
v penzjo?" nedolžno vpraša va-
gabund.

"Tine, tukaj berem v Ameri-
ški Domovini, da je škodljivo
spati z odprtimi usti. Ali misliš,
da je v spanju mogoče imeti usta
zaprta?"

"Ne vem, draga ženica, toda
lahko se malo vadiš, kadar ne
spiš."

Janez je prišel k vojakom in
nekega dne jo je mahal mimo
milstiljivega gospoda frajtarja,
ne da bi ga pozdravil. Gospod
frajtar se je seveda takoj poslu-
žil svoje cesarsko kraljeve prav-
ice in dolžnosti, pa je Janeza
ustavil in mu dal pošteno lek-
cijo, kakor se spodobi to od vi-
šjega do nižjega:

"Kaj pa vendar misliš, greš
mimo mene, puhaš cigareto in ti
niti na misel ne pride, da bi
salutiral!"

Janez je stal pred gospodom
frajtarjem kot bi ga bil vtil in
kakor se to šika in je predpisa-
no, da se stoji pred vzvišeno ose-
bo, in ponižno odvrne:

"Gospod feldvebel so naš učil-
li, da ne smemo salutirati s ci-
gareto v ustih."

"Ljuba moja mamica, zakaj
je pa nevesta vedno belo obleče-
na?" vprašuje mala Bertka.

"Zato, ker izraža bela barva
radost, kakor izraža črna žalost."

"Zato je torej ženin vedno čr-
no oblečen," jo pogruntu mala.

Fantu je umrl oče in sosed ga
vpraša:

"Kaj so bile očetove zadnje be-
sede?"

"Nič — so bili mati pri njih
do konca."

Gruča prijatelj je stala sku-
paj in se razgovarjala o 18. do-
datku ali amendmentu. Eden je
rekel tako, drugi drugače. Vsi
so se udeležili debate razun
Franka, ki je stanovitno molčal.
Pa ga vpraša eden: "No, kaj pa
ti praviš k temu?" "Kaj naj pa
rečem? Jaz sem že imel o tem
vprašanju diskuzijo s prijate-
ljem Johnom." "In do kakšnega
zaključka sta prišla?" "Nisva
prišla do nikakega zaključka —
on je prišel v bolnico, jaz pa na
policijsko postajo."

Na splošno željo

Služba pogrebnege zavoda
se je razvila iz splošne že-
lje, da se onim, ki so pre-
minuli, izkaže kolikor mo-
goče največ spoštovanja.
Moderni pogrebniški direk-
tor je mož, ki ima tehnično
prakso in veliko skušenj.
Njegovo delo obstoji v tem,
da da potrebne nasvete in
vso pomoč žalujočim. Naše
podjetje je z vsem preskrb-
ljeno, da je na razpolago v
tem oziru.

Louis L. Ferfolia

SLOVENSKI POGREBNIK

3515 East 81st St.

Tel. Mitchell 7420

ČRNA ŽENA

ZGODOVINSKA POVEST

Priredil Javoran

"Če me ne zapustiš, če me ne zapodiš od sebe, je vse poravnano, vse pozabljeno. Tam na drugi strani reke naju pričakuje v nekem votlem drevesu moja stara mati, ki bo skrbela zate kakor za lastnega sina. In sedaj, ko sem te zopet dobila, bomo šli skupno tja dol v mojo prekrasno domovino, kjer naju čaka toliko sreče in veselja."

"Kje pa se bova nastanila? — Ali se več ne spominjaš, da sem si izgovoril že pred poroko, da ne maram ostati med tvojimi rodnimi brati, ki se potikajo po svetu brezsmotno kakor divji nomadi?"

"Stanovala bova zopet v tvoji hiši, Radko."

"Hišo v Bjelini sem že zdavnaj prodal."

"Si bova pa kupila novo, večjo in lepšo kakor je bila stara."

"To ne gre kar tako, Nigana; nimam namreč nič več denarja. Vse svoje imetje sem vtaknil v svojo novo hišo. Nekaj denarja imam sicer še izposojenega pri nekaterih kmetih, toda domači ljudje me ne smejo več videti — že zaradi sramote ne. Sicer pa morata tudi Zalka in otrok nekaj imeti, da bosta mogla živeti."

"O denarju mi nikar ne govori, Radko! En sam kamen tu na mojem vratu je toliko vredn, da si z njim lahko kupiva tri hiše — in moj oče ima zakladov kakor kak kralj. Vse je tvoje!"

"Potem bom pa postal vam čisto podložen in od vas odvisen."

"Radko, kaj je pač denar v primeri z mojo dušo? Vse ti podarim. Ravnanj s tem imetjem popolnoma po svoji volji. V Bjelini bodo pri županstvu vse prepisali na tvoje ime."

Mož je globoko vzdihnil in bridko zastokal. V njegovi duši je še divjal strašen boj, srce se mu je krčevito stiskalo, v ustih mu je zastajala sapa sprčo tako grozljivih dogodkov, ki so se skozi dožljeno poigravali z njegovo usodo, in sprčo temne, zagrznjene in negotove bodočnosti. Ker se ni mogel odločiti, ga je ciganka prišla za roko hotela ga siloma tirati iz gozda. France jo je pahnol od sebe in se ozrl tja proti svoji hišici, tja, kjer mu je cvetela tolika sreča: oči so mu obstale na svetlobnih žarkih, ki so mu iz oken domače hiše pošiljale zadnje pozdrave. Tako je stal nekaj minut kakor zamaknjen. Zdaj se je vzdramil in hrepence stegnil obe roki tja proti ljubemu domu; a naenkrat jih je zopet krčevito potegnil nazaj in jih prekrizal na prsih: iz oči mu je kanila grenka solza, mu zdrsnila po obrazu in padla na tla — na domača tla — še v zadnji pozdrav — v slovo. — Boj je bil končan. Še parkrat se mu je privil iz srčnih globin bolesten vzdih:

"Z Bogom, Zalka! — Francek, Bog s teboj! ... Na svidenje nad zvezdami — v nebesih — v nebesih!"

Nato je prijel črno ženo za roko in zapovedal:

"Pojdiva!"

Odšla sta skozi gozd proti se nožeti.

Drugo jutro na vse zgodaj sta bila France in črna žena na se nožeti, kjer sta jih opazila ona dva pastirja iz Bodešca. Pa njih družba se je povečala še za osebo; tu jih je namreč počakala Niganina stara mati z imenom Bistra. To je bila čudna postava: globoko sključen hrbet, orlovsko zakrivljen nos, temno nagubano čelo, izpod katerega je sijalo dvojno zlih, kakor ogle zaračeh oči, temnorjava, zagorela polt po vsem obrazu, lasje pa beli kakor sneg; zares živa podobnost stare škodoželjne čarovnice. Ime Bistra se ji je po popolnoma prilagelo, zakaj njene oči

so bile res bistre kakor jastrebove in njen pogled je bil pravcati orlovski pogled, ki je zasledil še tako skrivne stvari. Ravno Bistra je prva zasledila Franceta; ona je najprej izvedela za njegovo hišo, razmotrila vse njegove razmere in tako vodila Nigano s svetom, zvijačami in dejansko pomočjo, da je ta slednjič našla Franceta.

In zdaj, ko je pripeljala Nigana moža s seboj, je Bistra oba z veseljem sprejela v svojo požrtvovalno materinsko oskrb. In res bila jima je skrbna in večša vodnica na poti v Niganino domovino. Poznala je vsa pota, še tako skrita stezica ali brvica ji ni bila neznan, v vsaki zagati je našla izhod, v vsaki nesreči je znala tolažiti, v vsaki bridkosti bodriti, v vsaki nevarnosti pomagati. Skrbela jima je za živeč, pripravljala udobno prenočišče in sama čula celo noč. Zase ni marala nič in zdelo se je, da res ničesar ne potrebuje. Ljubeznivo je pogledovala Nigano, a na moža se je često ozrla z zaničljivim, nevoljnim očesom, skoro z gnevom. Toda kakor hitro se je ob takih prilikah Nigana prosiče ozrla proti njej, so ji takoj izginile zločeste poteze iz obraza in v njenih očeh je naenkrat zaigrala močna materinska ljubezen.

Tako so se naši popotniki odmikali blejski okolici. Potovali so po najbolj samotnih krajih, deloma po gozdu, deloma po savskem pradu in drugi dan popoldne dospeli v Ljubljano. Tukaj je napisal France Zalki svoje poslovilno pismo.

Zapustili so Ljubljano in odšli naprej proti cilju. Zdaj jih je vodila pot skozi temne gozdove, zdaj so našli mehko stopico ob kakem potočku, zdaj so stezili morali prekoračiti ta ali oni vinorodni dolenski grič. Dan je sledil dnevi, a skoro brez razlike za naše popotnike. Jedva je vsako jutro posvetilo sonce, že je zažarelo cigankino oko, stisnila je ustnice in z desnico dala zapovedovalno znamenje za odhod. Bregar je ostal mrzel in tih, da dan za dnem je postajal žalostnejši. Čim bolj se je oddaljeval ljubemu blejskemu kotu, tem bolj mu je legala na rame teža skrbi, čelo se mu je gubancilo in njegovih ustnih ni obkroževal nasmehljaj. Nigana je uporabila vse svoje zmoglosti, da bi moža spravila v dobro voljo. Laskala se mu je, zatrjevala svojo ljubezen in zvestobo, a vse zaman. Francetovo srce je ostalo hladno, njegov pogled oster; vkljub vsemu prigovarjanju ni mogla izvesti niti ene prijazne besede iz njegovih ust. — Po večernem prizadevanju se je Nigana tudi posrečilo odstraniti z obraza črno barvo. Zdaj je zopet zažarelo njeno lice v vsej svoji poveljivi lepoti. Toda vsa njena krasota je pustila Franceta trdega in mrzlega kot kamen. V začetku mu je hotela biti kakor sužnja in vsak dan je podvojila svojo skrb za ljubega moža; a ker si ni mogla pridobiti njegovega srca, je legla nekoga dne tudi na njen obraz temna senca in vsled neprestanega joka so se ji pordečile oči.

Nekoga večera je — kakor navadno — odšla Bistra v okolič po živeč. Ko sta tako France in Nigana sama počivala v senci košatega drevesa, se je vrgla žena k moževim nogam in začela strastno vzdihovati:

"O Radko, ljubi me vendar vsaj nekoliko!"

Kakor zamaknjen je zrl mož, ne menec se za njene besede, proti bližnjemu gozdu in ji ni odgovoril ničesar.

Zdaj ga je začela žena še silneje prositi in mu očitati:

"Radko, moj Radko! — darovala sem ti svojo dušo, svojo srečo, svoje življenje — vse! — Ali res nimaš za me prav ničesar? Ali si mar vse pozabil, kar si mi prisegel v šatoru mojega očeta in pozneje po poroki v najini stari koči? — Daj mi samo polovico one ljubezni, katero si izkazoval tisti blesti ženi z zlati-

mi lasmi — prosim te, daj mi vsaj deseti del!"

France je molčal dalje in se ni ganil.

Tedaj je žena skočila pokonci, pogledala moža z jeznimi očmi in mu zagrozila:

"Ako nočeš moje ljubezni, pa imej moje sovraštvo! Upam, da se boš lahko prepričal, kako se ciganka zna maščevati in rešiti svojo čast!"

Še enkrat se je porogljivo ozrla nanj in nato izginila.

France je ostal zatopljen v svoje misli. — Čez nekaj časa je zaslišal z griča, ki se je dvigal ravno nad njim, otožno petje

(Dalje prihodnjik).

* Eks-kajzer Viljem je praznoval svoj 72. rojstni dan.

MALI OGLASI

Domače blago

Naznanjam, da imam veliko zalogo prve vrste domačih suhih klobas, zelodcev, plečet in domačih šunk, katere prodajam po prav nizkih cenah. Tudi izvrstne riževe in krvave klobase lahko dobite vsak čas. Se toplo priporočam rojakom ob vsakem času. Razpošiljam tudi po pošti na vse kraje, kamorkoli želite.

Matija Krizman,
St. Clair Ave., in 61. cesta
zraven Skufca restavranca
Cleveland, O.

V najem

se da stanovanje na 15423 Waterloo Rd., hiša sama za sebe, 6 modernih sob in garaža. Rent \$30.00 na mesec. Odgovorni ljudje naj se oglasijo. Pokličite CHerry 3410. (27)

Razprodaja

se še vedno nadaljuje. Torej žene in dekleta, ne odlašajte več! Suenj imamo še veliko izbero, in sicer vsakovrstne barve, za velike in male žene. Ne odlašajte več. Pridite sedaj. Suknjo dobite za vas ali za vašega dekleta od \$2.50 in \$4.50 naprej. Zakaj bi torej odlašali!

Obleke za pranje po 69c in svilnate obleke \$2.50, \$2.98 in \$3.50 ter \$7.95. Vse drugo blago je na razprodaji. Pridite po vašo suknjo in obleko. Se vam priporočam.

Anton Anžlovar
6202 St. Clair Ave.
(Jan. 29. 31)

Velika noč se bliža!

"Veš kaj, Johana, treba mi je obleke, meni in sinu. Kam bi šel, da bi se dobilo bolj poceni pa dobro?" — "Veš kaj, Frank, pojdi k

Brazis Bros.

404 E. 156th Street
(Collinwood)

tam je JOE PERME poslovođa, ali

v glavno trgovino: 6905 SUPERIOR AVE.
Podružnice: 2290 E. 55TH ST., 5121 WOODLAND AVE., 331 GRATIOT AVE., DETROIT, MICHIGAN.

Obleke, suknje, površniki po meri po \$23.50

Ze narejene po \$20.00

Kupili smo precej ostankov in vam napravimo po meri hlače za \$3.75.

VSE DELO GARANTIRANO

POSEBNO: V glavni trgovini na 6905 Superior Ave. vse obleke, površniki in suknje, ki jih lastniki niso prišli iskat, pa \$16.50.

VABILO

PECLARSKI KLUB
priredi

BANKET, PLES IN LETNO SEJO

dne 31. januarja ob 8. uri zvečer
V SPODNJI DVORANI SLOV. NAR. DOMA NA ST. CLAIR AVE.
Dobrodošli vsi samski, obojega spola, ker imate priliko seznaniti se med seboj, pa tudi oženjeni naj se udeležijo. Zabave bo za vse dovolj. Vljudno vabi

ODBOR

Soba

se da v najem, front, za enega fanta ali dvoje deklet. Parna gorkota, s hrano ali brez. Garaža na razpolago. Vprašajte med 4. in 8. uro zvečer. Eel. EDdy 1207-J. 9006 Columbia Ave. (25)

Stanovanje

se odda v najem, štiri sobe, garaža. Tudi ena soba se odda za enega fanta. 1087 E. 64th St.

Radio bolan

Ako je vaš radio bolan, pokličite KEmore 3793-W. Mi zastoj preskusimo vaše cevke. Računamo samo 75c, da se oglašimo. 19510 Arrowhead Ave. (26)

Rad bi dobil

delo, 17-letni fant, tu rojen. V gročariji ali mlekarji ali v sličnem podjetju. Vprašajte na 1143 Norwood Rd. (24)

V najem

najem se da mala hiša, po zelo nizki ceni, v Nobel, O. Zelo pripravna za par osebe. Hiša se nahaja na 941 E. 236th St. Za ključ in podrobnosti se pa oglašite pri John Kopriye, 1052 E. 72nd St. (25)

Naprodaj

je hiša s štirimi sobami in s trgovino v Newburgu, v slovenski naselbini, blizu Slov. Del. Dvorane. Takoj \$1500, ostanek po \$25 na mesec. Lastnik je zunaj mesta. Vprašajte pri Jos. Globokar, 986 E. 74th St. Tel. Emdicott 3968. (25)

Dekle

išče hišno delo. Ima skušnjo za delo v candy prodajalni. 6709 Whitney Ave. Tel. Florida 2345-J. (24)

Odda se

stanovanje, tri sobe, jako čedno stanovanje. Najemina je \$15 na mesec. Vprašajte na 6904 Peck Ave., blizu 69. in 71. ceste. (Jan. 27. 29. 31.)

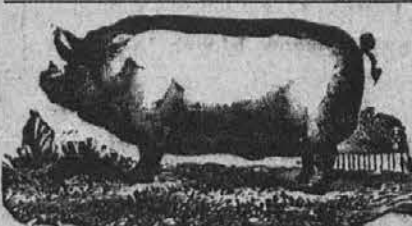
SE NI TREBA

nič ženirati. Le pridite veseli v našo trgovino. Je ravno taka postrežba kot pri tujcih, cene so pa zelo zmerne. Se vam priporočam

M. VRANEZA
17105 Grovewood Ave. (Thu.)

DOBER PREMOK!

Točna postrežba!
The Hill Coal Co.
1261 MARQUETTE RD.
HENDERSON 5798

DEBELI PREŠIČI NARAVNOST Z DEZELE

Vseh velikosti, živi ali osnjeni, pregledani od mesta in pripeljani kamorkoli. Pridite in izberite si jih.

H. F. HEINZ

Willoughby, O.
Tel. 110-J-2

GRDINA'S SHOPPE

Popolna zaloga oblačil in vse opremo za novost in družice

Beauty Parlor
Vedno najmodernejši ženski klobuki.

Trgovina zapra vašo sredo pop. okoli sole leto.

6111 ST. CLAIR AVE.

HENDERSON 7112 (M. Thu. S.)

PRVI SLOVENSKI PLUMBER

J. MOHAR

6521 ST. CLAIR AVE.

Če hočete delo poceni in pošteno, pokličite mene.
Randolph 5188 (Thu. F.)

VABILO NA PRIJETNO

DOMAČO ZABAVO

katero priredi

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA

PODRUŽNICA ST. 10

V NEDELJO, DNE 1. FEBRUARJA

V SLOVENSKEM DOMU NA HOLMES AVE

Pričetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina samo 50 centov

Godba pod spretnim vodstvom

JACK ZORC

Ob 8. uri se bo servirala skupna večerja

Vse članice naše podružnice, članice sosednih podružnic kakor tudi ostalo občinstvo vljudno vabi

ODBOR

MI SMO MED VAMI!

Naznanjamo cenjenemu slovenskemu občinstvu, da smo se PRESELILI v naše nove prostore na

6223 ST. CLAIR AVENUE

kjer vam ob vsakem času lahko prodamo izvrstne

DODGE IN PLYMOUTH AVTOMOBILE

Najboljši mehaniki so pri nas zaposleni, ki vam popravijo vaš avtomobil brez ozira izdelka. Vse naše delo je garantirano. In se vam prav vljudno priporočamo.

J. H. MILLER & SONS

6225 St. Clair Ave.

HENDERSON 6148

NAZNANILO IN ZAHVALA

V neizmerni žalosti in globoko potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je končala trnjevo pot življenja in po dolgi in mučni boleznici dne 5. januarja za vedno zatisnila svoje trudne oči naša nadvse ljubljena soproga in skrbna mamica

KRISTINA MOHORČIČ

rojena Surtz

Položili smo jo k večnemu počitku 9. januarja, 1931 na Calvary pokopališče. Na tem mestu se prav lepo zahvalimo vsem onim, ki so jo obiskovali in tolažili v času njene bolezni in jo prišli pokopati, ko je ležala na mrtvaškem odru. Hvala vsem, ki so čuli ob njeni krsti in ki so jo spremlili do groba.

Posebna hvala Rev. Jagru za obiske ob času bolezni, za spremstvo iz hiše v cerkev, za opravljene cerkvene obrede in za spremstvo na pokopališče.

Nadalje se zahvaljujemo vsem darovalcem krasnih vencev, ki so ji okrasili krsto v zadnji pozdrav, namreč: Družina Felix Surtz, družina Francis Surtz Jr., družina Charles Kramaršič, družina John Mohorčič, družina Joseph Mohorčič, družina Anton Mohorčič in Mrs. Jech, družina Frank Legan, družina Ignatius Kenick, družina Charles Mohorčič, družina Jacob Mohorčič, družina John Godnjavec, družina John Skrajnar, družina Frank Fabian, družina John Burdelek, družina M. Hribar, Mr. Luka Hovevar, družina Joseph Hatzo, Little Mary Mohorčič, družina sv. Anč, št. 4 SDZ, Slovenska Zenska Zveza, podružnica št. 25, Sany-metal Product Co., hvala lepa prijateljem in prijateljicam, ki so skupno darovali krasen venec na krsto ranjke, in sicer: Anna Kenik, Joseph Belle, Joseph Masserer, Joe Rablic, Theresa Arko, Agnes Nosse, Mary Godce, Theresa Zajc, Rosie Koman, Mary Gerbeck Mary Lustik Mary Pizem, Margaret Sile, Margaret Habrane, L. Meglič, John Godnjavec, Anna Miklavčič, Louis Miklavčič, Rose Rozman, Frances Medves, Margaret Klaus, Ivana Hlad, Agnes Zajc, John Zajc, Anton Zajc, Mr. in Mrs. Heglar, Mr. J. Zankar, Mary Dejak, Mrs. A. Zadnik.

Prisrčna hvala za darovane svote za sv. naše sledečim: Družina Felix Surtz, družina Frank Surtz Sr., družina John Mohorčič, družina Jacob Mohorčič, družina Charles Mohorčič, družina Frank Mandel, družina Frank Legan, družina John Legan, družina Frank Arko, družina Matt Hribar iz Collinwooda, družina Anton Miklavčič Sr., družina Anton Miklavčič Jr., družina Anton Kozelj, družina Joseph Kozelj iz West Parka, družina Ludwig Prosen, družina Joseph Mišmaš, družina Frank Perme, družina Andrew Slogar, družina Joseph Jare, družina John Dolene, družina Anton Skulj, družina Joseph Ausc, družina Anton Novak, družina John Pizem, družina Louis Papež, družina Joseph Nosse (Nottingham), družina Anton Zakrajšek, družina John Hrovat, Mrs. Mary Rigler, družina Menein, Mr. John Strojina, Mr. Anton Zajc Jr., Mr. Frank Strumbelj, Mrs. Frances Perko.

Hvala lepa vsem, ki so dali breznalčno na razpolago svoje avtomobile pri pogrebu. Lepa hvala tudi pogrebnemu zavodu Frank Zakrajšek za lepo oskrbo pogreba.

Ti, prebлага in nepozabna soproga in ljubljena mati, veseli se v vesni slavi za plačilo svojega zemeljskega trpljenja; spominjaj se nas tamkaj v rajskih višavah; tudi mi se Te bomo spominjali, in nam boš ostala vedno v blagem spominu; dokler nas Vsemogočni ne pokliče za Teboj. — Zatojoci ostali:

FRANK MOHORČIČ, soproga

FRANK JOHN, JOSEPH, ANTHONY FELIX, sinovi; JOSEPHINE, hči. V Ameriki zapušta FRANKA IN FELIX SURTZ, brata; JOSEPHINE KRAMARŠIČ, sestra; v starem kraju brata JOSEPH SURTZ

Cleveland, O. 27. januarja, 1931

Piratje na reki Mississippi

SPISAL FRIEDRICH GERSTAECKER

Za "Ameriško Domovino" prevel A. Šabec

Kapetan se je nasmehnil, nato pa se obrnil do tega, ki je bas govoril, in rekel:

— Pojdite, Blackfoot, z vami se imam nekaj pogovoriti. — In ne da bi čakal njegovega odgovora, je stopil proti vratom in odšel.

— Da, Blackfoot, — je rekel kapetan, ko je prišel Blackfoot k njemu, — naša stvar dobro stoji, toda — vendar za skrajni slučaj še nismo dovolj pripravljeni. Preveč jih je namreč, ki vedo za našo skrivnost, in dasi se zdi izdaja težavna in nevarna, pa vendar ni nemogoča.

— Hm, strela božja, kaj nam pa pravzaprav morejo? — se je rogal nagovorjeni. — Pa čeprav celo gnezdo odkrijejo, rad bi poznal onega, ki bi nas žive ujel!

— Ali je to vse, kar nam grozi? — je vprašal vodja. — In ali ne bi že samo to značilo velike izgube? Da, velika izguba bi bila, če bi prišli ob to zatočišče, kakršnega ne najdemo več v Zedinjenih državah. Ne, Blackfoot, to se ne sme zgoditi! Toda naj bo že tako ali tako, naša dolžnost je, da se pripravimo za vsak slučaj.

— Nu, kaj nimamo čolnov — in dalje spodaj ležečega malega otoka? — Kaj nimamo tam preko v močvirju koč, kamor nam ne more slediti nihče, ki natančno ne pozna poti, katera pa je vedno pod vodo?

— In vendar še vse to ne zadostuje, — je rekel Kelly, ki se je ob teh besedah odkril ter si potegnul z roko po laseh, mokrih od večerne vlage.

Bil je res lepa in močna postava, ta kapetan rečnih piratov. Temni kodri so mu obdajali njegovo visoko, lepo oblikovano čelo, njegove velike, črne oči so blestele v svetlem, izzivajočem blesku, in njegova gornja ustna mu je potrepavala, ko je bolj sebi, kakor svojemu tovarišu govoril:

— Ha, prokleto bodo debelo gledali, če nas mislijo prijeti! Ha-ha-ha, jaz že kar vidim njihove osuple, bebase obraze, ki jih bodo rezali, ko bodo z brega strmeli za nami ter delali pri tem vsakovrstne sklepe in zaključke.

— Ampak kaj pa imate pravzaprav v mislih, ali se sme vedeti to? — je vprašal Blackfoot, — močan človek, ki je bil svojemu vodji z dušo in telesom vdan. — Nikakor ne morem uganiti, kaj vam je naenkrat padlo v glavo.

— Radi bi vedeli, kaj mi po glavi roji? — je vprašal Kelly po kratkem premolu. — Čakajte, takoj izveste. Mene je namreč pričelo skrbeti za našo varnost.

— Kaj! Ali je kak izdajalec med nami? Koga sumite, kapetan? Sem z njim! Kje je ta mrha?

— Ne, ne, — je odvrnil Kelly in smehljaje pogledal v divji in zdaj vendar prestrašen obraz moza. — Ne, nevarnost je minila, ampak kakor se lahko pojavi na enem kraju, tako se lahko pojavi tudi na drugem. Saj veste, da je hotel Rowston v svojem smrtnem strahu izdati našo tajnost. Sreča je bila, da Regulatorji niso ničesar sumili in da je Indijanc tako hitel, toda kljub vsemu temu je imel on namen, in da nismo bili tedaj izdani, se imamo zahvaliti samo raznim srečnim okoliščinam. Če bi bili tedaj izdani, bi bil naš lep otok danes kup razvalin in pepela, zakaj čeprav bi se nam posrečilo rešiti golo življenje, bi bilo to tudi vse, kar bi mogli rešiti.

— Vse naše imetje, ki je sad triletnega trdega dela, pa bi padlo v roke naših preganjalcev. Vidite, to je nevarnost, kateri se

ne smemo izpostavljati in na katero moramo biti bolj pripravljeni.

— Nu, že prav, že prav. — Ampak — kako? — je vprašal Blackfoot zamišljeno. — Kaj naj storimo?

— Mnogo, zelo mnogo. . . Vse, kar je v naših močeh. To, kar poslej skupimo v New Orleansu za naplenjeno blago, ne smemo več shranjevati tukaj, kajti na ta način se utesne zgodi, da bomo zbirali in hranili za one, ki nas zalotijo. V Houstonu, v Texasu, imamo zaveznike in tja moramo spraviti vse naplenjeno blago. Če nas tukaj doleti izdaja, dobro. . . Potem ne bomo imeli samo kraja, kjer nas čaka plačilo našega dela in truda, marveč bomo imeli hkrati tudi kapital, s katerim začnemo lahko znova — podjetje in iznajdljive glave vedno kaj novega iznajdejo. Ampak še vse to nam ne zadostuje! Če nam sovražnik odreže južno pot k čolnom, ali če to pot celo odkrije, tedaj je celo naše življenje v nevarnosti, kajti čeprav se nam posreči, da se nekaj časa držimo v fortu, moramo končno vendar podležiti večji sili.

— Nu, nu, ampak kaj se da ukreniti proti temu? — je za-brundal Blackfoot. — Sicer pa smo tukaj že tri leta, pa še živa duša ne slutiti, ne v Mississippiju in ne v Arkansasu, kakšna družba je zbrana na tem otoku.

— Ker nam je šlo tri leta tako po sreči, — je rekel vodja resno, — nas mora že samo to dejstvo siliti k previdnosti, za-

kaj videli smo že dovolj zgledov pri drugih podobnih podjetjih. Poleg tega pa se je naša družba v zadnjem letu tako razširila, da je skoraj nemogoče misliti, da bi še dolgo mogla ostati tajna. Naši agentje žive v vseh obrečnih državah Unije, in kdo ve, koliko je še takih, kakor je bil oni Rowson, ki nas je bil pripravljen izdati, samo da reši svojo lastno kožo. In proti takim slučajem se je treba zavarovati. Se je način, s katerim lahko preprečimo vsako zasledovanje; še več: mi se lahko zasledovalcem v pest smejemo.

— In ta način bi bil? — je rekel Blackfoot napeto.

— Parnik! — je zašepetal vodja ter pri tem napeto opazoval obraze poteze svojega zaveznika, radoveden, kakšen vtis bo to napravil onanj.

— Parnik! — je ponovil ta, osupnjen že nad samo drznostjo te misli. — Hm, hm, pri moji veri, ni slaba misel. . . Strela božja, na ta način bi jo lahko odkurili po Mississippiju navzgor in naravnost v Mehški zaliv. . . Pri Bogu, parnik moramo imeti, prav pravite, parnik! To je kapitalna ideja! Toda, kako naj ga dobimo? Ali ga kupimo, ali si ga morda prilastimo na kak drug način? In če ga enkrat imamo, kako nam bo mogoče, da bi ga imeli vedno v svoji bližini in v dosegu, kajti sicer nam ne more koristiti? Stvar se sicer imenitno sliši, ampak če nekoliko globlje premislim, ne vem, kako bi se jo moglo uresničiti.

— In vendar je to mogoče, — je rekel Kelly. — Blackfoot, vi postanete kapetan tega parnika, iz katerega bomo naredili prevoznik, ki bo vozil med Memphisom in Napoleonom. S tem bomo obenem dosegli, da bodo ljudje vedno zaposleni in hkrati bomo neprestano v zvezi s kraji, kjer žive naši zavezniki. Nato bomo že tako uredili, da bomo večkrat v tujakšnji bližini. . . Se več: tukaj bomo lah-

ko ostali po cele dni in tedne zasidrani, in brodarji v mimovozečih čolnih bodo mislili, da smo hoteli pasirati na levi strani tega otoka, pa smo pri tem obtičali na sipinah. Toda ljudje iz Helene so vendar spravili svoj čoln pod platane, ne? — se je nenadoma prekinil Kelly.

— Da, Bolivar je šel z njimi dol. Čoln bodo pripeljali nazaj, da bodo z njim transportirali konje.

— Želel bi, da bi bil Peter nekoliko previdnejši, — je rekel kapetan nevoljno. — On je sicer priden in vporaben, toda s svojimi neumnostmi lahko spravi sebe in nas v nesrečo.

— I, nu, to je, da ne misli rad, — je rekel Blackfoot, — zakaj bi bil dobil že dovolj, in zadnji udarec v obraz tudi ni bil kar tako. — Ampak, da prideva nazaj k parniku: kje bi se ga najbolje kupilo? In pa: ali ne bi nakup parnika naredil velike luknje v naši blagajni?

— Kupil bi ga v New Orleansu ali pa v Cincinnatiju, mislim, denarja imamo dovolj, — je odvrnil kapetan. — V pismu mi je sporočeno, da nam bo prikrmaril "Hudičev Bill," kot ga imenujete tukaj na otoku, dobro natočen čoln z Wabash reke. Pa tudi iz Pittsburga, Cincinnatija, Louisvillja, iz Paducee, Memphisa in St. Louisa sem prejel danes pisma, ki sporočajo o skorajšnjem pojavu čolnov s sijajnim plenom. Poslej naj se podvoje ponoči straže, da ne zamudimo signala. Zda so kratke noči in skrbeti moramo, da imamo vplnjeni čoln vedno že pred jutranjo zoro pod platanami, kajti sicer bi utegnili mimo vozeči čolnarji kaj sumiti.

— In kdo bo oskrbel nakup parnika? — je vprašal Blackfoot. — Ali boste vi sami oskrbeli to, ali boste to morda prepustili to kakemu našemu komisijonarju v izvršitev?

— To stvar bi sam opravil, če ne bi imel baš zdaj za rešiti

drugih važnih in nujnih stvari; najbrže bom moral v kratkem na kratko potovanje v notanjsko deželo. Ali od Simrova še vedno ni nobenega odgovora?

— Ne, čudno je, da ne da nobenega glasu od sebe. Toliko vem, da tiči nekje v Georgiji, in znamenje, ki nam ga je zadnjič dal, je bilo ugodno; to je pa tudi vse, kar vem o njem.

— Kakor se zdi, je bil v Georgiji zelo zaposlen, — je rekel kapetan Kelly. — Ampak najbrže je mislil, da dela sam zase in da je naša pomoč dobra samo do tlej, dokler jo potrebuje. Toda proti temu so sredstva. . . Naj le počaka; našega malega advokata Brooma še ne pozna?

— Ne, menim, da ga ne pozna. Ta je prišel šele štiri tedne zatem, ko nas je oni zapustil.

— Prav; torej naj gre on tja. Naj vzame tukaj za ježo konja, katerega lahko potem tam proda. Pismo, ki ga bo vzel seboj, vam bom izročil jutri zjutraj. Toda čakajte, da ne pozabim v močvirje morate poslati sla, preden konji odidejo. Waterford ima tam drugo opravilo, sicer bi ne bil doma. Ali so bile deske prenešene v pristanišče?

(Dalje prihodnjik)

NOČ OB MRTVEM MORJU

(Nadaljevanje iz 2. strani)

opazoval tragedijo v zraku, dokler sivi trak ni popolnoma izginil in je kragulj, zmagovalen in sit, zatopil za bližnjimi griči. Šele sedaj sem se zopet zavedel svojega klavernega položaja in svoje jeze. Toda noge me niso držale in glasno sem začel klicati Saada.

"Gospodu se gotovo kaj hudega sanja," je dejal in si mel zaspale oči.

"Nekaj strašnega," sem rekel, vendar mu nisem hotel povedati resnice, ker sem se bal, da me bo imel za bojazljivca.

"Hude sanje naznanjajo srečo, dobre pa žalost!" me je počul Arabec in začel radovedno gnesti moje otrple noge.

V SPOMIN

DRUGE OBLETNICE SMRTI NAŠE LJUBLJENE IN NIKDAR POZABLJENE SOPROGE IN LJUBE MAMICE

MARY AJSTER

ki je umrla dne 29. januarja, 1929

Naše solze se še niso posušile in v naših srcih si še vedno zapisana z največjo ljubeznijo, draga soproga in ljuba mamica. Se vedno čakamo, kedaj bomo zaslišali Tvoj mili glas, toda naša srčna želja se nam ne izpolni, dokler se zopet vsi srečni skupaj snidemo nad zvezdami. — Žalujoci ostali:

John Ajster, soprog.
Johnny Charles, sin.

Joe Volan, brat v Minnesoti; Frank Volan, brat v Chicagu; Agnes Volan, sestra v Jolietu.

Cleveland, O., 28. januarja, 1931.

ZAHVALA.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem se tem potom iskreno zahvalimo, ki so kolikor mogoče pomagali za olajšavo ob času smrti naše drage, ljubljene soproge, oziroma matere

ANTONIJA DURJAVA

Nepozabna pokojnica je bila rojena v vasi Gorica-Moravce pred 47. leti; umrla je po kratki in mučni bolezni dne 12. januarja, 1931.

Za lepe cerkvene obrede, trud in večkratne obiske pokojnice se najlepše zahvalimo Rev. L. Virantu, hvala bolniški sestre Mimie Durjava, ki je lepo skrbela za bolnico; Mrs. Horvath, ki je čula ob smrtni postelji pokojnice do njenega zadnjega diha, gre najlepše zahvale; ravno tako Mrs. Gradisek in Mrs. Primožić za vso pomoč in trud ob času tega žalostnega trenutka. Hvala sorodnikom, ki so prihiteli, da se za vedno poslovijo od pokojnice.

Lepo se zahvaljujemo članicam Oltarnega društva za molitve ob krsti, članom in članicam društva sv. Alojzija, št. 6 JSKJ in Samostojnega društva S. N. Dom za vence in lepo spremstvo na zadnji poti.

Ker ne želimo, da bi bili darovalci za naše zadušnice, vencev in oni, ki so žrtvovali čas in avtomobile prezrti, se vsem skupaj iskreno zahvalimo, kakor tudi vsem tistim, ki so jo prišli kropiti na mrtvaškem odru. Pogrebniku J. J. Glavna gre hvala za točnost in ga vsem Slovincem priporočamo ob enakih slučajih.

Ti si prestala,	Deco trpečo,	Le Ti se veselil
mati nam draga,	v žalosti, tugi;	in to si žell;
Al' nisi znala	sree potro	da se pri Bogu
kaj da pustiš!	Tvoja ga moza,	snidemo vsi!

Žalujoci:

Frank Durjava, soprog.

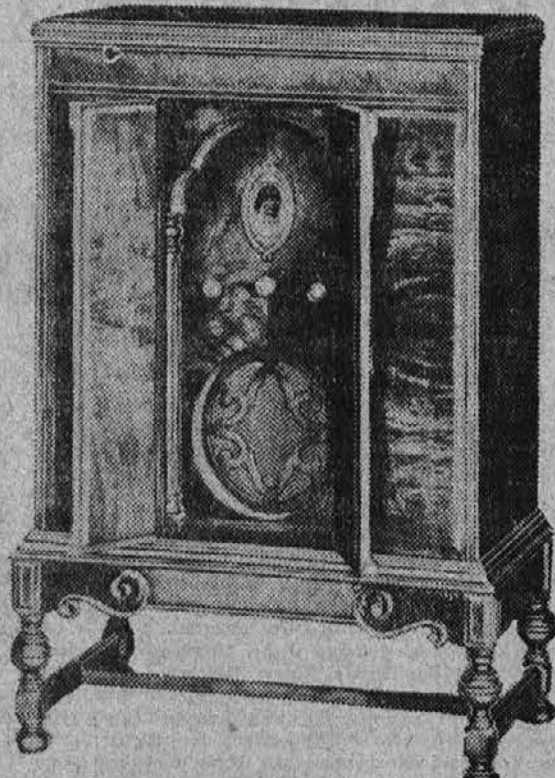
Max, sin; Mimie, Angela, Pauline, hčere.

Lorain, O., 28. januarja, 1931.

POSEBNOST samo dva dni -- v PETEK in SOBOTO

Ta krasni MAJESTIC Radio-Combination

Manj kot 1 - 2 prejšnje cene

Ta krasen kabinet iz orehovine s Coloratura Dynamic speaker, posebno adaptiran za oddajene kraje. — Osem tubov. Popolnoma jamčen.

Prejšnja cena
Prihranite si

\$314.00

\$194.00

SEDAJ

\$119.00

Instaliramo popolnoma s tubi vred. Naša zaloga je omejena. Ne odlašajte. Pridite in si izberite vaš radio še danes. Odplačila tako nizka kot \$2.00 na teden.

POSEBNOST

Dovolili vam bomo od \$25.00 do \$100.00 za vašo staro Victrola ali Radio, ako kupite novo Radio Combination. Naše CENE SO NAJNIZJE V CLEVELANDU! Prepričajte se. Izberite sedaj, ko je prilika.

POGOJI
ZA VAS.
KI BODO
PRIMERNI

SMERDAS

Music House 5800 BROADWAY

ODPRTO
ZVEČER
DO
9. URE

ENDicott 2252

ENDicott 2252

KREMZAR FURNITURE

6108 St. Clair Ave.

IMAMO ZASTOPSTVO SAMO ZA VICTOR RADIO IN VICTOR PLOŠČE

Poslužite se domačega podjetja, ki je v resnici tudi priznana kot NAJVEČJI, NAJBOLJ MODERNI FOTOGRAFIČNI ATTELJE V DRŽAVI OHIO

Odperto vsaki dan.

Ob nedeljah odprto od 10. zjutraj do 4. popoldne

BUKOVNIK STUDIO

6405 ST. CLAIR AVENUE Telefon: HENDERSON 5013

Krasni slovenski radio program prihodnjo nedeljo!